

Sygn. akt OS 11/2020

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie: r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca
r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant: aplikant radcowski - Aleksandra Czyżewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radców prawnych (...) i (...) na skutek zażalenia z dnia (...)r. - wniesionego w dniu (...)r. – od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Piotr Fałdyga

Uzasadnienie

W dniu (...) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zażalenie (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przedwczesną odmowę wszczęcia dochodzenia, błędną ocenę materiału dowodowego, zaniechanie przeprowadzenia dowodów w postaci odebrania wyjaśnień od składającego zawiadomienie i oparcie się wyłącznie na lakonicznych i niespójnych wyjaśnieniach pisemnych radców prawnych (...) i (...).

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...)r. do tut. Izby Radców Prawnych wpłynęła skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...) i radcy prawnego (...). Skarżący zarzucił, że r. pr. (...) oraz r. pr. (...) posłużyli się sfałszowanym pełnomocnictwem ogólnym (...) i działając w jego imieniu w dniu (...)r. wezwali (...) do zapłaty, a następnie wnieśli p-ko (...) powództwo do Sądu Okręgowego w (...).

Po analizie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (...) r. zwrócił się do radcy prawnego (...) i radcy prawnego (...) z prośbą o ustosunkowanie się do treści skargi.

W dniu (...)r. do tut. Izby wpłynęło pisemne stanowisko radcy prawnego (...), w którym odniosła się ona do zarzutów skargi. Wyjaśniła, że (...) reprezentowała na podstawie udzielonego jej przez radcę prawnego (...) pełnomocnictwa substytucyjnego, a co za tym idzie nie miała żadnej wiedzy w przedmiocie autentyczności podpisu klienta, co do którego nie miała również powodów aby podejrzewać, że mógł on zostać podrobiony.

W podobnym tonie, w dniu (...)r., do zarzutów skargi ustosunkował się radca prawny (...). Wyjaśnił, że z uwagi na zły stan zdrowia (...) wszelkie formalności załatwiała w jego imieniu żona. Ponadto oświadczył, że sprawą zajmowała radca prawny (...).

Oboje wskazali również, że w przedmiotowej sprawie nieprawomocnym wyrokiem z dnia (...)r. z art. 270 § 1 k.k., skazana została (...).

Co istotne, radca prawny (...) oświadczyła, że w sprawie cywilnej spadkobiercy po (...) potwierdzili wszelkie czynności wykonane przez radcę prawnego (...).

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (...) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zażalenie (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że podstawową kwestią w niniejszej sprawie jest brak wiedzy radców prawnych (...) i (...) w przedmiocie autentyczności podpisu klienta, co do którego nie mieli również powodów, aby podejrzewać, że mógł on zostać podrobiony. Co więcej w postępowaniu karnym toczącym się w sprawie, w której nieprawomocnym wyrokiem z dnia (...)r. z art. 270 § 1 k.k., skazana została (...) w/w radcom prawnym nie zostały postawione żadne zarzuty. Również Sąd Okręgowy w (...) nie powiadomił tut. Izby, o jakichkolwiek nieprawidłowościach w tym przedmiocie.

Co istotne, radca prawny (...) oświadczyła, że w sprawie cywilnej spadkobiercy po (...) potwierdzili wszelkie czynności wykonane przez radcę prawnego (...).

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nadmienia, że skarżący nie stawiał się na rozprawę, która miała miejsce w dniu (...) r. i o której został prawidłowo powiadomiony. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na treść art. 117 § 2a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego zgodnie, z którym „usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby oskarżonych, świadków, obrońców, pełnomocników i innych uczestników postępowania, których obecność była obowiązkowa lub którzy wnosili o dopuszczenie do czynności, będąc uprawnionymi do wzięcia w niej udziału, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie, wystawionego przez lekarza sądowego.”

Dokumentu spełniającego powyższy wymóg skarżący do dnia rozprawy nie przedstawił, co skutkowało odbyciem się rozprawy i wydaniem przywołanego powyżej postanowienia.

W związku z powyższym w przedmiotowej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego miał obowiązek kierować się jedną z naczelných zasad postępowania karnego, a mianowicie zasadą *in dubio pro reo*, zgodnie z którą wszelkie wątpliwości należy interpretować na korzyść potencjalnego obwinionego.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) **postanowienie jest**

prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Piotr Fałdyga